

EL CONILLET ESPAVILAT.

En un poblet del Senegal anomenat "Beningala", hi vivia una família amb dos fills menuts, Slovan de 8 anys i Madur de 6 anys.

Un bon dia els pares decideixen arreglar un camp per conrrea mongetes. Les mongeteres van anar creixent fins a tenir un camp que feia goig, quan ja estaven a punt de collir, un conillet molt espavilat que passeijava per allà va ensumar la tentadora olor de les mongetes tendres.

-Oh, un camp de mongetes!

Les persones són beneïtes amb la gana que sempre tinc, i aquí hi ha un camp deliciós tot sol per mí.

Cada matí, i cada tarde el conillet anava a tipar-se de mongetes.

Un dia el pare es va adonar que hi havia algú que s'alimentava de les seves mongetes i va dir al seu fill gran:

-Demà tu i el teu germà vigilareu el camp, perquè m'he adonat que falten moltes mongetes.

L'endemà al matí el conillet tot content i amb la panxa buida es va dirigir cap al camp i en arribar-hi va trobar als dos germans vigilant.

-Oh no! Si no m'espavilo avui no podré menjar mongetes, he de pensar alguna cosa per fer fora als nens del camp, tot plegat soc més llest i espavilat que no pas ells.

Tot morrut el conillet diu als germans:

-Ei nens! el vostre pare m'ha dit que vigili el camp de mongetes, perquè tinc les orelles més llargues i grans que vosaltres i puc sentir més bé si entra algú.

I així, una, dues i tres vegades fins que un dia els nens li van dir al seu pare:

-Pare al camp hi ha un conillet que diu que li has manat vigila les mongetes.

-Ah si!

Jo no he dit res, demà quan el conillet us digue que ell vigila el camp l'atrapeu i no el deixeu escapa.

L'endemà al matí, el conillet va al camp i els nens al veure'l se li tiren al damunt i l'agafen ben fort. Quan el pare arriba diu:

-Així que has sigut tú el que t'has atipat en el nostre camp?, doncs rebràs tantes garrotades com mongetes t'has menjat.

Tot seguit posen el conillet a un sac i se'n van tots satisfets cap al poblat, deixant el sac lligat a un arbre al costat de la seva cabanya. Ara ja podem tornar a la feina ben tranquils.

Quan el sol estava al seu punt més alt una hiena morta de gana veu lligat en un arbre un sac que de tant que es movia semblava que estava viu.

-Què és aixó!

-Què hi ha algú aquí dins?

-Què ja es hora de dinar? -diu el conillet

-De dinar, si sabèssis els dies que fa que no menjo -respon la hiena.

-Doncs justament avui els habitants d'aquest poblat fan una festa i m'han dit que puc menjar tota la carn que vulgui, com que tu encara tens més gana que jo i a mi no m'agrada la carn et cedeixo el meu lloc obre el sac i entra.

La hiena deslliga el sac i es posa dins mentrestant el conillet surt fora i el torna a lligar la hiena queda presumida dins el sac i el conillet se'n va tot fent salts d'alegria.

Quan pare i fill tornen de la feina es reuneixen al voltant del sac i pensant-se que dins hi és el conillet l'estoven de valent. La hiena plora i enrabiada diu:

-Maleit conillet, si t'atrapo et menjareeeeeeeeeeeeeeeee!!!

Conte contat, conte acabat.

FI.